

ved adgangen til kontant udbetaling af den del af udtrædelsesgodtgørelsen, der hidrører fra funktionærernes egne bidrag, bliver udvidet, medens adgangen til kontant udbetaling af virksomhedens andel i godtgørelsen bliver indsnævret.

Fra Assurandør-Societetets side blev der gjort opmærksom på, at rådets forslag ville medføre, at et medlem, der er indtrådt i en pensionskasse i 25-års alderen, i almindelighed ville få ret til kontant udbetaling af den del af udtrædelsesgodtgørelsen, der hidrører fra hans egne bidrag, hvis han blot udtræder inden sit 49. år, idet hans andel i godtgørelsen først på dette tidspunkt når op på et års pensionsgivende gage.

Fra Dansk Arbejdsgiverforening blev det under de afsluttende forhandlinger fremhævet, at der kunne opstå fare for, at et pensionskassemedlem ville forlade sin stilling for at kunne få udbetalt et kontant beløb. Man fandt iøvrigt, at kontant udbetaling af en udtrædelsesgodtgørelse måtte medføre, at den del af godtgørelsen, som hidrører fra arbejdsgivernes bidrag blev tilbagebetalt arbejdsgiveren, at det ville blive vanskeligt at opnå en betryggende pension alene på grundlag af de fra arbejdsgiverne indbetalte beløb, at dette kunne forøge vanskelighederne for de 40—50-årige, hvis disse på et senere tidspunkt, efter at have fået beløbet udbetalt kontant på ny søgte ansættelse i en stilling hvortil der var knyttet pensionsordning samt at der kun var mulighed for at bevare for den udtrædende de fra arbejdsgiver og fra ham selv indbetalte bidrag såfremt disse blev håndlagt i pensionsøjemed af forsikringsrådet. Endelig mente man, at der overhovedet kun burde gives tilladelse til kontant udbetaling, når

- a) et kvindeligt medlem indgår ægteskab,
- b) når et medlem ansættes i pensionsgivende stilling hos staten,
- c) når medlemmet tager fast ophold i udlandet,
- d) når den samlede udtrædelsesgodtgørelse ikke overstiger 50 pct. af den sidste pensionsgivende årsgage.

Til det anførte blev der herfra under forhandlingerne bemærket, at arbejdsgiverne dog næppe nærer noget ønske om tilbagebetaling af pensionsbidrag, men snarere om beløbets forbliven i kassen. Iøvrigt må de ansættelsesvilkår, hvorunder den pågældende er ansat, formentlig naturligt gå ud på at skaffe ham pensionsret i forhold til den periode, han har været ansat under de pågældende vilkår eller en ydelse, der svarer hertil. Om den pågældende vil kunne opnå en pension af betydning på grundlag af arbejdsgiverens bidrag alene, vil noget afhænge af, hvor lang tid den pågældende har været medlem. Med hensyn til de fra arbejdsgivernes side ønskede faste regler for kontant udbetaling skal bemærkes, at disse regler er mere snævre end forsikringsrådets nuværende praksis, der er fastlagt på grundlag af den nugældende lovs motiver, og som oftest vil medføre en tilladelse til kontant udbetaling i de ovenfor under a—c) nævnte tilfælde, men som også åbner adgang til kontant udbetaling i visse tilfælde, udenfor de af Arbejdsgiverforeningen nævnte.

Fra funktionærernes side ønskede man ikke de omhandlede faste regler og fandt, at også de nuværende regler for kontant udbetaling var for snævre, idet arbejdsgiverne næppe havde nogen reel interesse i at kræve beløbet bundet til forsikringsformål. Man måtte derfor fastholde, at der burde være en adgang til kontant udbetaling, såfremt godtgørelsen ikke måtte overstige de sidste 2 års pensionsgivende gage.

Fra Assurandør-Societetets side blev opmærksomheden henledt på, at skattekommissionens forslag, såfremt det gennemføres, ville medføre en beskatning af udtrædelsesgodtgørelser i det mindste efter reglerne om kapitalgevinst, og at dette formentlig i nogen grad bør svække interessen for kontant udbetaling.

Endvidere gjorde Assurandør-Societetet opmærksom på, at en pensionsforsikring ikke kan genkøbes, medmindre den pågældende forsikrede 1 år efter fratrædelsen ikke